

Sen büyüksün o daha küçük demeyin sakın

Küçük ile büyük kardeş evde zaman zaman baş başa bırakılmalı. Büyük çocuk, içten içe kardeşine karşı sorumlu olduğunu bilir.

"SEN BÜYÜKSÜN O DAHA KÜÇÜK" DEMEYİN SAKIN

Anne babaların büyük çocuklar için kullandığı 'sen ağabeysin, ablasın' sözü

çocukların kişiliğini etkileyecek düzeye çıkabiliyor. Küçük kardeşin her yaramazlığına hoşgörülle bakan ebeveyn birkaç yaş büyük kardeşi ise adeta cendere altına alabiliyor. Psikolog Sevil Yavuz, kardeş çatışmasına taraf olarak müdahale edilmemesi gerektiğini söylüyor.

Evin büyük çocuğu ya da en küçüğü olmak zordur. İlk göz ağrısı olmak anne babanın ilk çocuk acemiliğiyle birleşince farklı bir hal alır. En büyük, kardeşlerine daima örnek ve yardımcı olmak zorundadır. Kardeşler arası kavgalarda haksız çıkma sebebidir. 'Sen abisin/ablasın' sözüne sürekli maruz kalandır.

En küçük çocuk olmak bir nebze iyi olsa da o da ailenin getir götür işlerine bakandır. Ekmek almak, su getirmek vazifesidir. 'Şımarık' damgası üzerine yapışmıştır. Kaç yaşında olursalar olsunlar bu etiketten kurtulamazlar. Kardeşler arasında en fazla geçinemeyen de onlardır. Anne babanın yanlış yaklaşımı bu durumu daha da artırır. Çocuk ve ergen psikolojisi uzmanı Dr. Sevil Yavuz, büyük ve küçük kardeş arasındaki çatışmanın nasıl aşılabileceği ile ilgili bilgiler verirken, evde büyük çocuk olmanın birçok yönden dezavantaj taşıyabileceğini söyledi. Anne babanın henüz çocuk yetiştirmede tecrübesiz olduğunu söyleyen Yavuz, çevreden duyulan olumlu olumsuz tavsiyelerle ilk çocukların büyütülmeye çalışıldığını belirtti. İlk çocuğun evliliğin oturmadığı, eşler arası tartışmaların yaşandığı döneme geldiğini aktaran Yavuz, "İlk çocuğa çok yoğun ilgi gösterilirken ikinci çocuk olduğunda bu ilgi birden azalır ve 'evin abisi, ablası' olur çocuk. Bu durum çocuğa sorumluluklar yükler. O, bu sorumluluklara hazır olmayabilir. Çocukların tartışmasında küçük çocuk haksız da olsa ebeveyn 'Kızım, sen büyüksün, kardeşine ver oyuncağı!' diyerek küçüğü koruyor." dedi.

Ebeveynin diğer bir yanlış davranışı, küçük çocuğun yaramazlıklarını görmezlikten gelmek ve büyük çocuğun en ufak hatasını dahi hemen fark ederek uyarmak. Küçük çocuğun yaramazlıklarının anne babayı mutlu ettiğini söyleyen Yavuz, ebeveynin çocuğun yanlışlarını gülerek daha da pekiştirdiğini belirtti.

Küçük çocuğun sürekli desteklenmesi ağabey veya ablasına saygı duymasını engelliyor. Yavuz, "Küçük o kadar destekleniyor ki, büyük çocuğa her türlü saygısızlığı yapma hakkına sahip olduğunu düşünüyor. İlk belirtisi büyüğüne ağabey veya abla dememesidir." diyor.

Küçük çocuğun özgüveni daha düşük

Evin en küçük çocuğu olmak da birtakım sıkıntılar getiriyor. Pedagog Sevil Yavuz'a göre küçük çocuğa evde ayak işleri yaptırılıyor. "Sen küçüksün kapıya bak, ekmek al, sesini çıkarma" gibi cümleler sık kullanılıyor. Ancak her zaman nazlı büyütülüyor ve korunuyorlar Bu da çocuğun özgüveninin gelişmesine engel oluyor. Çocuk, ebeveynine bağlı bir kişilik yapısı geliştiriyor. Kendi

başına bir şey yapmaktan çekinen, yaşadığı sorunlar ebeveyni tarafından çözülen bir çocuk oluyor.

Evin en büyük çocuğu

Kardeşler arası kavgalarda haksız çıkan
Kardeşe ders çalıştıran, yemek yediren
Daima fedakârlık yapan
'Sen büyüksün' sözüne sürekli maruz kalan
Kardeşlerinin elbisesini giymek zorunda kalmayan
İlkleri yaşatan

Evin küçüğü

Korunulan kişi
İş buyurulan sırasında hep birinci olan
Rahat yetişen
Düşüncelerini rahat ifade edebilen
Her zaman bir hata payına sahip olan

Büyük kardeşe sorumluluklarını hatırlatmayın

Kardeş çatışmasına taraf olarak müdahale edilmemeli. Büyük çocuğa taşıyamayacağı sorumluluklar yüklememeli, küçük ise korumacı büyütülmemeli.

Sorumluluklar dile getirilmemeli. Kardeşler evde zaman zaman baş başa bırakılmalı. Büyük çocuk, kardeşine karşı sorumlu olduğunu bilir.

Büyük kardeşin yanlış tutumları yalnızken ve eleştirel olmayan üslupla aktarılmalı, birlikte sebepleri irdelenmeli.